

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

RK 128. PLENĀRĀ SESIJA, 22.3.2018.–23.3.2018.

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “Eiropas programmas migrācijas jomā īstenošana”

(2018/C 247/01)

Ziņotājs: *Dimitrios Kalogeropoulos* (EL/EPP), politiski atbildīgs *Palaio Faliro* komūnas padomei

Atsauces dokuments: Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas programmas migrācijas jomā īstenošanu

COM(2017) 558 final

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Ievadpiezīmes

1. uzsver, ka daudzu un dažādu iemeslu dēļ migrācijas kustība ir neatņemama cilvēces un jo īpaši Eiropas vēstures daļa; norāda uz to, ka pašlaik Eiropas pilsētas un reģioni ir pakļauti spiedienam, ko rada neatbilstīgā cilvēku plūsma, kuras cēlonis ir trešo valstu nestabilitāte. Eiropas kontinents un jo īpaši tā dienvidu un austrumu pierobežas reģioni, kā arī pēdējā gada laikā – Vidusjūras rietumu reģions, Spānijas piekrastes apgabali, kā arī Atlantijas okeāna pierobežas apgabali Spānijas dienvidos, ilgu laiku ir bijuši emigrācijas avots, taču pēdējos gados ir kļuvuši par galvenajiem galamērķiem, kur nonāk migrācijas un bēgļu plūsmas no trešām valstīm.

2. Migrantu un bēgļu skaits, galvenokārt no Āfrikas un Āzijas valstīm, kā arī no Tuvajiem Austrumiem, kuri cenšas iekļūt Eiropas Savienības (ES) valstīs, pēdējos gados ir strauji palielinājies. Laikposmā kopš 2015. gada Eiropa ir uzņēmusi vislielāko migrantu un bēgļu skaitu kopš Otrā pasaules kara beigām. Tādiem faktoriem kā ietilgusi krīze Sīrijā, nemieru centru veidošanās dažādos Āfrikas un Āzijas reģionos un šo kontinentu daudzu iedzīvotāju mēģinājumi meklēt labākus dzīves apstākļus Eiropā ir bijusi izšķiroša nozīme šīs tendences pastiprināšanā. Eiropas Savienībā visvairāk bēgļu ierodas valstīs, kas atrodas Vidusjūras krastos, it īpaši Grieķijā un Itālijā.

3. Lai šo bezprecedenta problēmu risinātu tik efektīvi, cik vien iespējams, Eiropas Savienība 2015. gada maijā nāca klajā ar Eiropas programmu migrācijas jomā⁽¹⁾. Tā kā Vidusjūrā norisinājās humanitāras traģēdijas, neatliekama prioritāte bija dzīvību glābšana jūrā un attiecīgi – Eiropas pasākumu izvērsšana šādās jomās: 1) meklēšanas un glābšanas operāciju uzlabošana; 2) cīņa pret nelegālās migrantu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības tīkliem; 3) bēgļu pārceļšana ES teritorijā; 4) pārvietoto personu atgriešana viņu izcelsmes vietā; 5) sadarbība ar trešām valstīm migrācijas plūsmu augšupējai novēršanai; un 6) palīdzības sniegšana tām ES dalībvalstīm, kuras ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ pirmās saskaras ar migrantu un bēgļu plūsmām. Ar Eiropas programmu migrācijas jomā tika arī noteikti četri pilāri visaptverošai ES politikai migrācijas jomā: 1) neatbilstīgas migrācijas stimulu samazināšana; 2) dzīvību glābšana un ārējo robežu nodrošināšana; 3) pamata nodrošināšana kopīgas Eiropas patvēruma sistēmas konsekventai īstenošanai; un 4) jaunas likumīgas migrācijas politikas veidošana.

4. Vēsture rāda, ka situācijās, kad trūkst likumīgu migrācijas kanālu, migranti ir spiesti meklēt bīstamākus ieeļošanas maršrūtus galamērķa valstīs. Tas šīm personām liek vērsties pie kontrabandas tīkliem, radot draudus gan savai dzīvībai, gan drošībai. Turklāt sieviešu gadījumā tiek ievērojami palielināta to neaizsargātība;

Īpašas piezīmes

5. Eiropas Reģionu komiteja (RK) vispirms norāda: lai gan Eiropas programma migrācijas jomā galvenokārt ir valstu valdību kompetencē, svarīga nozīme šajā jomā ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

6. norāda, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir svarīga loma pieaugošā bēgļu un migrantu daudzuma uzņemšanā, jo tās ir struktūras, kuras uzņem bēgļus un migrantus un kurām viņi ir jāaprūpē, jāizmitina un jāapseko apstākļos, kas viņiem nodrošina cilvēka cieņu, bieži vien nenoteiktu laika periodu, turklāt bieži vien tām ir jāpalīdz šiem cilvēkiem integrēties. It īpaši tas skar reģionus pie ES ārējām robežām (piemēram, Grieķijas Egejas salas Turcijas piekrastes tuvumā, atsevišķus Itālijas salu reģionus, kā arī Andalūzijas piekrastes reģionus, jo īpaši Kadisas, Granadas un Almerijas provinces un Seutas un Meliljas teritorijas), kas ir viņu pirmā ierašanās vieta ES teritorijā;

7. šajā saistībā secina, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir jāiesaista Eiropas programmas migrācijas jomā izstrādāšanā un īstenošanā visos posmos, tostarp prioritāšu noteikšanā, rezultātu novērtēšanā un šajā jomā valdību veikto politikas pasākumu ietekmes uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām pārraudzībā; šajā procesā būtu pārredzami jāiesaista visi pārvaldības līmeņi, sākot ar komūnām un vietējām pašvaldībām;

8. atzinīgi vērtē ES centienus atbalstīt ilgtspējīgas politiskās un administratīvās struktūras saistībā ar migrācijas un patvēruma jautājumiem un uzskata, ka šajos centienos būtu jāietver atbalsts vietējo un reģionālo iestāžu veidošanai vai to darbības stiprināšanai, nodrošinot efektīvu finansējumu, tehnisko palīdzību un apmācību vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai optimāli izmantotu humāno palīdzību, kā arī esošos un turpmākos finanšu resursus; šajā saistībā būtiski, lai reģioni, kurus visvairāk skar migrācijas plūsmas vai kuros ir ievērojams migrantu īpatsvars, varētu tieši piekļūt Eiropas Savienības finansējumam, kas paredzēts integrācijai;

9. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības, ko RK pārstāv, velta ievērojamas pūles un iegulda vienlīdz ievērojamus līdzekļus, lai uz vietas risinātu humanitārās problēmas, kuras rodas saistībā ar bēgļu un migrantu plūsmām. RK šajā jomā jau ir pierādījusi, ka tā ir vērtīga partnere citām attiecīgajām struktūrām (tostarp Eiropas Komisijai) to centienos Eiropas programmu migrācijas jomā;

Prioritātes

10. uzskata: tas ir pašsaprotami, ka, no vienas puses, šā jautājuma sarežģītības dēļ ir vajadzīga cieša ES dalībvalstu sadarbība un, no otras puses, visiem ES un dalībvalstu veiktajiem pasākumiem vienmēr ir jāatbilst vispārējiem starptautisko tiesību ievērošanas un cilvēktiesību aizsardzības principiem;

⁽¹⁾ COM(2015) 240 final.

11. uzskata, ka ES noteikti ir jāturpina centieni pilnveidot un stiprināt kopīgo Eiropas migrācijas un patvēruma sistēmu un jāturpina preventīvie pasākumi, kas palīdzētu novērst neatbilstīgu migrāciju, veicinātu stabilitāti un pamattiesību ievērošanu kaimiņvalstīs. ES jāspēj sniegt palīdzību tām dalībvalstīm, uz kurām gulstas smagāks slogs saistībā ar migrantu un bēgļu plūsmām, balstot savu politiku uz dalībvalstu solidaritātes pamatprincipu, un šajā saistībā ir nepieciešams plašs atbalsts gan Vidusjūras baseina valstīm, gan arī Spānijas teritorijām, kas atrodas ārpus Ibērijas pussalas, piemēram, Seutai un Meliljai;

12. uzsver, ka jāpastiprina ar neatbilstīgo migrāciju saistītie preventīvie pasākumi, lai palīdzību varētu koncentrēt uz tiem, kam aizsardzība patiešām vajadzīga. Komiteja pauž lielas bažas par vergu tirdzniecību, kas izveidoto kontrabandas maršrutu un nelikumīgās darbības dēļ ir izvērsusies dažās Āfrikas valstīs un jo īpaši sekmē sieviešu un meiteņu seksuālu izmantošanu;

13. uzskata, ka Eiropas Savienībai kā lielākajam starptautiskajam finansējuma piešķirējam ir jāpieliek pūliņi, lai migrācijas politika un starptautiskā attīstības sadarbība būtu publiska un koordinēta politika. Tāpat RK uzskata, ka vairākām starptautiskām struktūrām (ESAO Attīstības palīdzības komitejai) ir bīstama tendence izdevumus, kas attīstītajām valstīm radušies, uzņemot bēgļus, aprēķināt kā oficiālo attīstības palīdzību;

14. uzsver, ka starptautiskajai attīstības sadarbībai ir liela nozīme kā publiskai politikai, kuras mērķis ir veicināt un uzlabot dzīves apstākļus trešās valstīs, kas vēlas izskaust nevienlīdzību, kā arī tās humānās palīdzības aspektu, ietekmējot situācijas, kas izraisa piespiedu migrāciju;

15. norāda uz sešām jomām, kurās pašreizējā situācijā ir nepieciešama rīcība: 1) tūlītēja reakcija un palīdzība dalībvalstīm, kurās ir izveidojušās ārkārtas situācijas bēgļu vai migrantu pieaugošo plūsmu dēļ; 2) centieni mazināt stimulus neatbilstīgas migrācijas turpināšanai; 3) ES ārējo robežu pārvaldība; 4) politiskais patvērums; un 5) likumīgās migrācijas pārvaldība un migrantu integrācija sabiedrībā, un 6) sadarbība izcelsmes vietās;

Reaģēšana uz ārkārtas situācijām

16. atzinīgi vērtē līdzšinējos pasākumus ES līmenī, kas veikti, lai novērstu kritiskās situācijas, kuras pēdējos gados radušās arvien lielākās migrantu un bēgļu plūsmas dēļ, tostarp:

- kopīgas operācijas *Triton* un *Poseidon* attiecīgi Vidusjūras centrālajā un austrumu daļā,
- īpaša finansiālā palīdzība dalībvalstīm, kuras nonākušas vislielākajās grūtībās un kurās jāstiprina pamatpakalpojumi, kurus attiecīgie reģioni sniedz šiem iedzīvotājiem: veselības aprūpes, sociālie un juridiskie pakalpojumi,
- uzņemšanas un identifikācijas punktu ("karsto punktu") izveide un to darbības nodrošināšana Grieķijā un Itālijā, kuriem jāpievieno arī ieceļošanas vietas Andalūzijā,
- ES un Turcijas nolīgums, kura rezultātā ir krasi ierobežotas nekontrolētas migrācijas plūsmas no Turcijas uz Grieķiju (lai gan to nedrīkst izmantot kā paraugu līdzīgu ar migrāciju saistītu problēmu risināšanai), taču vienlaikus pastāv zināmas bažas par tā atbilstību starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un par to, vai nolīgums, būdams daļa no visaptverošas ES politiskās reakcijas uz krīzi, būs ilgtspējīgs,
- atbalsts Libijas krasta apsardzei, kas, piedaloties EUNAVFOR MED operācijā *SOPHIA*, visnotaļ palīdzēja samazināt plūsmas uz Itāliju,
- palielinātais finansējums Eiropas Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam, kas tam ļāva sniegt lielāku palīdzību dalībvalstīm; finansējums, kuram jānonāk reģionos;

17. atzīst, ka ES ir jāveic vēl radikālāki pasākumi, lai:

- pastiprinātu palīdzību tām ES dalībvalstīm, kuras pirmās saskaras ar migrāciju, īpašu uzsvāru liekot uz atbalstu vietējām un reģionālajām pašvaldībām reģionos (piemēram, Grieķijas Egejas salās un Itālijā, kā arī Spānijas dienvidu piekrastes reģionos un salās), kuras sava ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ uzņem lielāko daļu bēgļu un migrantu,
- mazinātu slogu tiem reģioniem, kuri uzņem lielāko daļu bēgļu un migrantu, ņemot vērā tādus faktorus kā salu īpašie apstākļi,
- stingri, pilnībā ievērojot humānos un starptautisko tiesību standartus, īstenotu ES un Turcijas nolīgumu, tostarp noteikumus par personu atgriešanu Turcijā, un vienlaikus nodrošinātu piekļuvi pienācīgām patvēruma procedūrām tiem, kuriem uz to ir tiesības,
- sniegtu nepieciešamo palīdzību tām personu grupām, kuras visvairāk cieš no pārvietošanas pasākumiem, jo īpaši nepavadītiem nepilngadīgajiem;

18. norāda uz noteiktu nevalstisko organizāciju (NVO) pozitīvo lomu akūtu problēmu risināšanā saistībā ar mājokli, uzturu, veselības aprūpi utt. bēgļiem un migrantiem, it īpaši reģionos, kuri uzņem vislielākās bēgļu un migrantu plūsmas, taču norāda, ka ir labāk jākoordinē NVO darbība ciešā partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai NVO ieguldījums būtu saskaņotāks un efektīvāks, kā arī atbilstu vietējām vajadzībām un īpatnībām, vienlaikus ievērojot arī nepieciešamās pārredzamības un sociālās atbildības prasības; uzskata, ka sadarbībā ar NVO vai valsts pārvaldes iestādēm Eiropas Brīvprātīgo dienestam varētu būt liela nozīme bēgļu un migrantu uzņemšanā;

19. uzsver starptautiskās humānās palīdzības lielo nozīmi, ko ES un tās dalībvalstis sniedz trešām valstīm, kuru ārkārtas situācija ir cieši saistīta ar migrācijas plūsmu palielināšanos;

Neatbilstīgas migrācijas novēršana

20. uzskata, ka ir svarīgi turpināt ES centienus sadarbībā ar trešām valstīm, lai apkarotu neatbilstīgas migrācijas tīklus, jo īpaši izcelsmes un tranzīta valstīs;

21. norāda: lai varētu paaugstināt EUNAVFOR MED operācijas SOPHIA efektivitāti un uzlabot tās spēju likvidēt kontrabandistu un cilvēku tirgotāju uzņēmējdarbības modeli, ir vajadzīgs stabils juridiskais pamats; piemēram, aicina ES iestādes sadarboties ar Lībijas krasta apsardzi, lai neļautu laivām nelegāli izbraukt jūrā ar mērķi nonākt Eiropas Savienībā. RK norāda, ka patrulēšanas darbības, arī atbalsts meklēšanā un glābšanā, pakāpeniski ir pārvietojušās no Itālijas teritorijas piekrastes ūdeņiem uz Lībijai tuvākiem ūdeņiem. RK atzīst, ka viens no tiešiem šīs parādības rezultātiem ir tas, ka ir mainījies kontrabandistu darbības modelis: neatbilstīgie migranti un bēgļi tiek sasēdināti lētās un kuģošanai pilnīgi nederīgās piepūšamajās laivās, kurām nav izredžu jebkad sasniegt Itālijas krastus, pieņemot, ka viņi tiks savākti vēl Lībijas teritoriālajos ūdeņos vai netālu no tiem;

22. atzinīgi vērtē ļoti pozitīvo soli, proti, Eiropas Migrantu kontrabandas apkarošanas centra izveidi;

23. aicina Eiropas Komisiju rosināt vairāk iniciatīvu, lai izstrādātu saskaņotu rīcības plānu, iesaistot visas ES dalībvalstis, attiecīgās ES iestādes, kā arī citas attiecīgās struktūras, lai efektīvāk vērstos pret kontrabandas tīkliem;

24. uzskata, ka ir svarīgi panākt efektīvāku Eiropas regulējumu attiecībā uz cilvēku, kuriem nav tiesību palikt, atgriešanu, lai atgriešanas gadījumu skaitu varētu palielināt atbilstoši Eiropas un starptautiskajiem noteikumiem;

Robežu pārvaldība

25. atzinīgi vērtē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras izveidi kā ļoti svarīgu un izšķirošu soli virzībā uz ES ārējo robežu efektīvāku aizsardzību. Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras darbs ļauj uzlabot koordināciju starp ES dalībvalstīm un nodrošina ātru un efektīvu reakciju uz situācijām, kurās ir nepieciešama steidzama rīcība pie ārējām robežām;

26. atzīst, ka pastāv vēl lielāka rīcības iespēja Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai, lai palīdzētu tādās jomās kā: 1) sniegt tehnisku un operatīvu palīdzību, atbalstot jūrā nelaimē nonākušu cilvēku meklēšanas un glābšanas operācijas robežuzraudzības operāciju laikā; 2) rīkot, koordinēt un veikt atgriešanas operācijas un pasākumus; 3) veicināt operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar ES ārējo robežu pārvaldību; uzsver, ka steidzami jāsamazina šķērsošanas gadījumu skaits un nedrīkst ļaut laivām nelegāli izbraukt jūrā ar mērķi nonākt Eiropas Savienībā;

27. mudina Eiropas Komisiju izstrādāt pamatnostādņu kopumu uzņemšanas un identifikācijas centru ("karsto punktu") izveidei un darbībai pie visu ES dalībvalstu ārējām robežām; šīs pamatnostādnes arī nodrošinātu ES tiesību un starptautisko pamattiesību vispārēju ievērošanu un veidotu īpašu administratīvo satvaru minētajām struktūrām. Tas nozīmēs (tostarp attiecīgo vietējo un reģionālo pašvaldību) iegūtās pieredzes izmantošanu uzņemšanas un identifikācijas centru izveidē un darbībā Grieķijā un Itālijā, kas cita starpā liecina par nepieciešamību apsvērt iespēju paredzēt īpašu pieeju bēgļiem un migrantiem.

Kopējā patvēruma politika

28. uzskata, ka ir būtiski pielāgot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu pašreizējām neatliekamajām vajadzībām, un šajā sakarā norāda, ka ir īpaši svarīgi pārskatīt situāciju saistībā ar Dublinas sistēmu, kas nosaka kritērijus un mehānismus lēmumiem par to, kura ES dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu; šajā sakarā aicina dalībvalstis virzīties uz priekšu ar reformu, kas ierosināta saistībā ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem un kas ir solis pareizajā virzienā, lai arī, iespējams, nav pietiekama;

29. norāda, ka pašreizējā sistēmā bēgļu un migrantu sadale starp dalībvalstīm ir nevienlīdzīga un lielāks slogs gulstas uz tām dalībvalstīm (it īpaši Grieķiju un Itāliju), kurām sava ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ jāuzņem lielākā daļa ieceļojošo personu. Valstīs, kurās ierodas pārāk liels skaits bēgļu un neatbilstīgo migrantu, pašreizējā situācija palielina sociālo spriedzi un neapmierinātību, it īpaši vietējā līmenī, un vēlāk rada sekundāru migrāciju Eiropas Savienībā. Lai šo problēmu risinātu efektīvāk, ir ļoti svarīgi apsvērt ilgtermiņa iespēju pārnest atbildību par patvēruma pieteikumu izskatīšanu no valstu līmeņa uz ES līmeni, šajā procesā piedaloties vietējām un reģionālajām iestādēm, kuras šī problēma skar visvairāk. Turklāt RK aicina ES dalībvalstis, nemazinot juridisko noteiktību, paātrināt patvēruma pieteikumu izskatīšanas procedūras;

30. uzskata, ka plāns bēgļu sadalei proporcionāli starp visām ES dalībvalstīm ir konstruktīvs, un vienlaikus atzīst, ka, lai gan šajā ziņā ir panākts progress, sistēma nav darbojusies ar 100 % efektivitāti;

31. norāda, ka dalībvalstu solidaritātes principa piemērošana ir priekšnoteikums liela patvēruma meklētāju skaita stabilai pārvaldībai;

32. uzsver, ka sieviešu (jo īpaši, māšu un grūtnieču) un bērnu (jo īpaši, nepavadītu nepilngadīgo) – vismazāk aizsargāto bēgļu grupu – aizsardzība ir jāuzskata par īpaši svarīgu; dalībvalstīs, kur reģioniem ir administratīvas pilnvaras nodrošināt nepavadītu nepilngadīgo tiesību aizsardzību, šiem reģioniem ir jāsaņem finansiāla palīdzība darbam ar šiem nepilngadīgajiem migrantiem;

Likumīgā migrācija un integrācija

33. uzsver nepieciešamību radīt drošus maršrutus uz ES likumīgajiem migrantiem un cilvēkiem, kuriem ir tiesības uz starptautiskās aizsardzības statusu saskaņā ar starptautisko tiesību normām; tie ir tādi instrumenti kā vīzu izsniegšana humanitāru apsvērumu dēļ, paplašināta ģimeņu atkalapvienošanās un privātas sponsorēšanas programmas; Lai to panāktu, ir būtiski izveidot un paplašināt sadarbības formas ar trešām valstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir pārvietoto personu izcelsmes

valstis vai valstis, caur kurām šādas personas ceļo, lai sasniegtu ES. "Karsto punktu" izveide trešo valstu teritorijā ir svarīgs solis šā mērķa sasniegšanai, un tāpēc ES būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai panāktu attiecīgas vienošanās ar šādām valstīm, un jānodrošina pilnīga ES tiesību normu un starptautisko cilvēktiesību standartu ievērošana; Vienlaikus būs nepieciešams izstrādāt saskaņotu pamatnostādņu un noteikumu satvaru, lai nodrošinātu, ka ir ieviesti visi būtiskie elementi "karsto punktu" netraucētai darbībai;

34. uzskata, ka prioritārs uzdevums ir pēc iespējas ātrāk un pilnīgāk integrēt trešo valstu valstspiederīgos (likumīgos migrantus un bēgļus) ES dalībvalstu sabiedrībā. Integrācija būtu jāīsteno vairākos līmeņos, un tai vajadzētu būt visaptverošai. Tomēr ir jāņem vērā gan vietējās īpatnības uzņēmējvalstīs, gan trešo valstu valstspiederīgo īpašās iezīmes un daudzveidība (nacionālā, lingvistiskā, reliģiskā u. c.). Tāpēc šī pieeja ir jāpielāgo attiecīgajiem apstākļiem katrā konkrētajā gadījumā;

35. norāda, ka sekmīga integrācijas politika vienmēr ir balstīta uz demokrātijas principiem, cilvēktiesību ievērošanu, dzimumu līdztiesību, toleranci, vārda brīvību un tiesiskumu, kas ir Eiropas vērtību pamatā;

36. uzskata, ka ir svarīgi visos migrantu integrācijas procesa posmos vietējā un reģionālajā līmenī iesaistīt pilsonisko sabiedrību un privāto sektoru, neaizmirstot, ka pienācīgs darbs ir obligāts priekšnosacījums, lai sekmīgi īstenotu jebkādas integrācijas projektus. Šajā saistībā vērš Komisijas uzmanību uz starptautiskiem paraugprakses piemēriem, kuru panākumu pamatā ir tieši uzņemotās teritorijas iedzīvotāju iesaistīšana jau no paša sākuma;

37. uzskata, ka, izstrādājot "ceļvežus" par migrantu un bēgļu pilnīgu integrāciju, liela nozīme ir vietējām un reģionālām pārvaldes iestādēm. Šajā saistībā mudina Komisiju ņemt vērā paraugprakses piemērus un pilotprojektus, ko atbalsta starptautiskas organizācijas, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs, un ko jau ievieš Eiropas vietējās un reģionālās iestādes;

Vietējo un reģionālo pašvaldību un RK loma

38. uzsver īpašo lomu, ko vietējās un reģionālās pašvaldības var pildīt un kas tām jāpilda visās minētajās jomās. Vietējās un reģionālās pašvaldības pārvalda visus jautājumus saistībā ar migrantu un bēgļu plūsmām vietējā līmenī, un tādēļ ir būtiski, ka tām tiek nodrošināti nepieciešamie finanšu līdzekļi šo uzdevumu veikšanai; tāpēc ES budžetam, ko sadala pašvaldībām atbilstīgi to reāli veiktajiem pasākumiem, ir jābūt tik liels, lai tas atbilstu lielākajām vajadzībām, kas rodas, jo Eiropas Savienībai ir uzticēta atbildība par Savienības ārējo robežu aizsardzību un migrāciju. Zemāka līmeņa pārvaldes iestāžu un struktūru cieša iesaistīšanās palīdzētu veidot pārvaldības sistēmu, kas spēj izstrādāt un īstenot starp līmeņiem saskaņotu un koordinētu politiku; Šajā saistībā vietējām un reģionālajām iestādēm būtu jāuzņemas daļa no Eiropas Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda pārvaldības;

39. visbeidzot, uzsver lomu, ko RK pilda kā primārā oficiālā struktūra, kura ES līmenī pārstāv vietējās un reģionālās pašvaldības, un kā struktūra, kura ar tādu organizāciju kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo un vietējo pašvaldību asambleja (ARLEM) un ES un Austrumu partnerības valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību konference (CORLEAP) starpniecību var efektīvi veicināt dialogu ar bēgļu un migrantu izcelsmes un/vai tranzīta valstīm.

Briselē, 2018. gada 22. martā

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Karl-Heinz LAMBERTZ